

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/31-0/2015
Érkezett:	2015 JAN 06.
Példány:	1
Melléklet:	0 db

2014 DEC 23.

73,

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Ügyszám: még nem ismert

(Bírósági ügyszámok:

első fok: Egri Járásbíróság 13. P. 21. 390/2011.

másodfok (jogerős): Egri Törvényszék 1. Pf. 25622/2013.)

extra jelzés: gyermekkorú érintett és adatközlési tilalom

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A)

Alulírott [redacted] a továbbiakban: indítványozó):

- a) az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: **Ügyrend**) 27. § (1) és (3) bekezdése szerint, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján
- b) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 53. § (2) bekezdése alapján, az első fokú bíróság előtt előterjesztve
- c) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjai,
- d) valamint kérelmememet elsődlegesen az Abtv 27 § (1) bekezdésében foglalt feltételek bekövetkezésére alapítva

ún. "valódi" alkotmányjogi panaszt terjesztek elő.

Panaszomat az Egri Törvényszék 1. Pf. 25622/2013/38 sz. jogerős határozata és az azt megelőző eljárás, így az Egri Járásbíróság 13. P. 21. 390/2011/57. ítélete és az alapjául szolgáló eljárás ellen nyújtom be.

(Megjegyzés: ismert előttem az Alkotmánybíróság megosztott gyakorlata, amely az első és másodfokú döntés viszonyára vonatkozik. Amennyiben egy – az első fokot helyben hagyó – jogerős döntés alaptörvényellenes, akkor az első fokú is az, és merő formalista alapon való visszautasítás elkerülése érdekében utalok arra, hogy ez esetben pont ez a helyzet.)

B)

Közlöm, hogy az indítványozó **nem közszereplő**, **nem járul hozzá adatai nyilvánosságra hozatalához**, **hozzájárul** azonban indítványa jogilag releváns tényeket tartalmazó összefoglalója- a jogszabályok előírt tartalommal történő – közléséhez.

E körben az indítványozó **jelzi**, hogy az indítvány – annak tartalmi lényege szerint – épp az **indítvány aláírásának napján 5 (öt) esztendő kiskorú** leánygyermeket is érint, és az indítványozó, mint a kiskorú törvényes képviselője **semmilyen körülmények között nem járul hozzá semmilyen adatközléshez, amelyből a gyermekkorú azonosítható**. Ezzel szemben az **indítványozó határozottan és tisztelettel kéri**, hogy a T! Alkotmánybíróság minden tekintetben a gyermek adatvédelmi jogainak érvényesítését megóvva já

[redacted]

C)

Az Abtv. - 29. §-ának szem előtt tartásával, az Abtv. 30. § (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel előterjesztett

határozott kérelmem:

a) Az Alaptörvény

- B. cikk. (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményére,
- II. Cikkben foglalt, emberi méltósághoz való alapjog érvényesülésének követelményére,
- a XV. Cikk (1) és (2) bekezdésében – és hangsúlyosan az (5) bekezdésében – foglalt, a gyermekek védelmére vonatkozó speciális kontextust indikáló törvény előtti egyenlőség,
- a XVI. Cikk (1) bekezdése szerinti, a gyermekek jogára vonatkozó speciális védelemre,
- a XX. Cikk (1) bekezdésében foglalt testi és leki egészséghez való alapjogra,
- a diszkrimináció tilalmának a hatóság és a bíróság előtti egyenlőséget külön kifejező XXIV.

Cikkre,

- a tisztességes eljárás követelményét megtestesítő XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglaltakra,
- az L) cikk (1) bekezdés utolsó mondata által védelemben részesített a szülő és gyermek viszony védelmére,
- a Q cikk (2)- (3) bekezdésének áttételeit is figyelembe véve

b)

határozottan kérem az alapjogi sérelmekre figyelemmel

c) az A) pontból is kitűnően az Egri Törvényszék 1. Pf. 25622/2013/38 sz. jogerős határozata megsemmisítését, s ennek nyomán az Egri Járásbíróság 13. P. 21. 390/2011/57. ítélete megsemmisítését. Ennek nyomán kérem a bíróság új eljárásának lefolytatását a Pp.vonatkozó szabályai szerint (ami persze már nem alkotmánybíróági eljárás).

Megjegyzés: Jelen pont a) alpont utolsó bekezdése (Q cikk) körében itt utalok arra, hogy: **tisztában vagyok** azzal, miszerint nemzetközi szerződés megsértésére hivatkozva alkotmányjogi panaszt benyújtani nem lehet. **Nem is ezt teszem:** Jelzésértékűen az egységes szerkezet és az áttekinthetőség érdekében csupán itt hívom fel a figyelmet arra, hogy a támadott bírói döntés **egyébként** nemzetközi jogot is sért, amelyre az elbírálás során az Alkotmánybíróságnak figyelemmel kell lennie, de nem tartok igényt e körben a szokásos speciális semmitmondó, unalomig ismert, még a működés kezdetén kialakult, de úgy látszik a döntésekből kiirthatatlan formula szerinti visszautasításra és kitájékoztatásra – kímélendő ezzel a T! Testület humán erőforrásait. Leszögezem tehát: nem kértém a nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítását, de kértém, hogy vegye figyelembe a T! Alkotmánybíróság a nemzetközi jog szabályait, és határozottam kérem, hogy az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetében szabályozott **alapjogi sérelmeket tegye a saját eljárása tárgyává, ide vonva a kontextuális értelmezésben kihagyhatatlan B) cikk szerinti jogállamiság és jogbiztonság követelményét.** A kiterjesztő vizsgálat elkerülése érdekében a továbbiakban megjelölöm, hogy a kontextuális értelmezés alapjának ebben az ügyben mely döntéseket tekintem. Hasonlóképpen az L) cikk indokolása is az anyagi jog körébe tartozna, da arra nincs AB gyakorlat, így ott csak nemzetközi jogsértést áll módomban előadni.

Legteljesebb tisztelettel: Ennél határozottabb, egyértelműbb kérelmet megfogalmazni alapjoghoz értők számára a "határozott kérelem" állandó visszautasítást generáló formulájának ismerő indítványok birtokában sem nem lehet. Határozott kérelmem az is, hogy – ha már ezt így fogalmazza a törvény – hogy a konkrét alapjogi kontextusokat szíveskedjenek **érdemben** megvizsgálni.

d) Az alkotmányjogi panasz keretében irányadó szabályok szerint a határozott kérelem formulája körében utalok arra, hogy az Alaptörvény értelmezése és az alapjogsértés megállapítása az Alkotmánybíróság kizárólagos **hatásköre** és kérelmemnek ez az alapja.

e) A határozott kérelemre vonatkozó AB gyakorlat megkívánja a megsértett jog és az anyagi alkotmányellenesség megokolását. E tekintetben az érdemi indokolását – a logika szabályai szerint – az eljárási feltételek igazolást követően mutatom be, (mely feltételek igazolása ugyancsak az indítványozó feladata). Itt kérem tehát, hogy a határozott kérelem előterjesztésére vonatkozóan mellőztesség a formalista eljárás, és kerüljön **érdemi elbírálásra az anyagi Alaptörvény-ellenesség vizsgálata, az E) pont** rendszertanának körében.

D)

Az Abtv. 19. pontjában foglaltaknak megfelelően az alkotmányjogi panasz eljárási és anyagi jogi követelményeit az indítványozó alábbiak szerint terjeszti elő:

I.

Az Alkotmányjogi panasz **eljárási feltételeit az Ügyrend 30. §-ában foglalt nyilatkozatok szükségességére is figyelemmel alábbiak szerint igazolom:**

1. Az Abtv. 51. § (1) és (3) bekezdése, valamint az Ügyrend 25. § (5) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján a jogi képviseletet **ügyvédi meghatalmazással igazolom.**

2. Az Ügyrend 26. § (2) bekezdésére figyelemmel nyilatkozom, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás – az indítványozó részéről – a nincs folyamatban és az indítványozónak nincs tudomása arról, hogy más arra jogosult ilyen indítványt a Kúriánál előterjesztett volna.

3. Az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján nyilatkozom arról, hogy térvivevénnyel tudom igazolni az (1) bekezdés **utolsó fordulatában megkövetelt**, a benyújtásra irányadó feltétel fennállását.

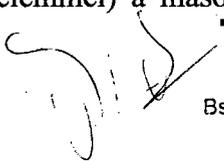
4. A jogi képviselő az eljárásban az Ügyrend 27. § (4) bekezdésében foglaltak szerintek szerint eljárta.

5. Az Abtv. 29. §-a által megkívánt feltételeket az anyagi jogi feltételek között igazolom.

6. Az Abtv. 30. § b) pontjában foglaltakra hivatkozva kijelentem, hogy a panaszban felvetett alkotmányossági problémát az Alkotmánybíróság – legjobb tudomásom szerint – sem a konkrét ügyben, sem absztrakt vizsgálat keretében (ideértve a IV. Alaptörvény-módosítást megelőző gyakorlatot is) nem bírálta el.

7. Az Abtv. 30. § e) pontjában és 31. §-ában foglaltakra hivatkozva kijelentem, hogy az ügyben jogorvoslati jogaimat kimerítettem, további, érdemi és hatékony jogorvoslat a magyar jogszabályok szerint részemre biztosítva nincs. Az Abtv. 27. §-ban foglaltaknak megfelelően a támadott döntés, az eljárást véglegesen lezáró, érdemi döntés.

8. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében szabályozott, a benyújtásra nyitva álló **60 napos** határidőt – jelen esetben (a tisztázatlan gyakorlatra figyelemmel) a másod

meghozatalának napjától számítottan kezeltem. A határozathirdetésen jelen voltam, de a határozat kézbesítése ezt követően történt, arról térítvevény nem áll rendelkezésemre.

Mindazonáltal: A jogerős határozathozatal napja: **2014. október 22.** Az alkotmányjogi panasz postára adásának napja, **2014. december 19.** A már hivatkozott Abtv. és az Ügyrendi szabályokat figyelembe véve, az eljárási határidőre vonatkozó rendelkezéseket megtartottam, e körben, vizsgálatnak nincs helye.

7. A D) 1-6 pontjában foglaltakat nem megismételve – az **Abtv. 27. § b) pontjában** foglaltakra hivatkozással bejelentem, hogy **jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem**, a bíróság ezen ítélete ellen további jogorvoslatnak helye nincs, az alkotmányjogi panasz az egyetlen lehetséges belföldi jogorvoslati fórum számomra.

8. Az **Abtv. 27. § -ban foglaltakra** hivatkozással bejelentem, hogy az egyedi ügyben való **érintettségem** megállapítható, mert az ügy **alperese** voltam. Ezt a csatolt ítéletekkel igazolom.

II.

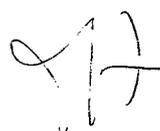
1. Az **Abtv. 29. §-a** szerinti **érdemi alaptörvény-ellenességet** az **C) pontban** a kérelem alapjaként már megjelölt alaptörvényi rendelkezések konkrét sérelmét a tartalmi, anyagi jogi indokolás körében előadott indokolás, azaz az **E) pont** keretében fejtem ki. Követve azonban az Abtv. és az Ügyrend - dogmatikailag átfedő – rendelkezéseit kötelességem utalni itt is a következőkre:

Összefoglalóan (itt csupán) jelzem, hogy alapjogi sérelmet okozva: a bíróság az Alaptörvény **B) cikk (1) bekezdésében** foglalt jogbiztonság követelményét, az Alaptörvény Szabadság és felelősség fejezetében, a **C) pontban** felsorolt alapjogokat, valamint az **L.) cikk** felhívott rendelkezéseit sértette meg a döntésével.

2. Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a bíróság a támadott döntésében megszegte az Alaptörvényt azzal is, amikor az **R. cikk (3) bekezdésében és a 28. cikkben foglalt** értelmezési szabályok súlyos megsértése folytán – konkrétan a kogens jogszabályi rendelkezéssel szemben álló döntést hozva – döntött a gyermek sorsáról, oly módon, hogy a döntését az ugyancsak alapjognak számító, az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése** szerinti tisztességes eljárás megsértésével hozta meg. Az erre vonatkozó részletes okfejtést ugyancsak az anyagi jogi rész tartalmazza.

3. Az alkotmányjogi panasz – a gyakorlat szerint eljárási jellegűnek tekintett – befogadhatóságának feltétele a „döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség” vagy az „alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés”, - számos esetben konjunktíven értelmezett – megléte is.

3.1. E körben utalok arra, hogy a jogorvoslattal már nem támadható, bizonyítási kérdéseket eleve mellőző bírói eljárás, amely a jogszabály értelmének torzításával alapvetően új helyzetet eredményez, mind a peres felek, mind az érintett gyermek számára, olyan **alapvető alapjogi kérdés**, amely közvetlenül a **gyermek biztonságát veszélyeztető** eredményre vezetett, ráadásul az azonos helyzetben lévők esetében **diszkriminatív** eredményt hozott. Ezzel a bíróság, az **Alaptörvény R. cikkét félretéve**, értelmezésében nem követte a rá kötelezően alkalmazandó azon rendelkezést, amely szerint a döntésnek összhangban kell állnia az Alaptörvény alapjogi fejezetében foglaltakkal, így – jelen esetben – hibatlanul szolgálnia kell annak érvényre jutását, amit a **XVI. Cikk (1) bekezdése** meghatároz: **„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.**

Úgy vélem – nem csupán jelen esetben alapvető alkotmányos jelentőségű kérdés, de a köz javát is szolgálná, ha ebben – az eddig soha meg nem vizsgált kontextusban az Alkotmánybíróság – az egyedi ügyet megheladóan is – kifejtené a joggyakorlatot orientáló értelmezését.

3.2. Az Alkotmánybíróság Alaptörvény szerinti gyakorlatában **alapvető alkotmányjogi kérdés a bíró alkotta jog határainak értelmezése**, mert ennek mindig az egyedi ügyön túlmutató hatása van. Különös tekintettel arra érdekes lehet ez a kérdés, hogy maga az Alaptörvény tartalmaz a bírói jogértelmezésre klauzulát (28. cikk), s ennek leginkább az alapjogokra kiható tartalmának értelmezése az Alkotmánybíróság kizárólagos hatásköre. **Ezúttal konkrétan az szorulna értelmezésre, hogy a tisztességes eljárásának, illetve a diszkrimináció tilalmának a bíró alkotta jog esetén hol vannak a határai a gyermekekre vonatkozó bírói döntések esetén.**

E)

Az alkotmányjogi panasz anyagi jogi feltételeit az alábbi szerint adom elő:

I.

1. Tények és jog

Az indítványozó tisztaban van azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem ténybíróság.

A T. Alkotmánybíróság idejét kímélendően azonban a pertörténetből kiemeltem az alkotmányjogi panasz kiindulópontját képező, a jogszabálysértéssel/alkotmányjogi anomáliával érintett lényeges körülményeket.

A peres felek 2007. májusától élettársi kapcsolatban éltek és az indítványozó, Egerben lévő különvagyoni lakásában laktak, az indítványozó perbeli ellenérdekű féle (az anya) korábbi kapcsolatából származó, 2003. október 7-én született [REDACTED] [REDACTED] nevű gyermekével együtt.

Kapcsolatukból 2009. december 18-án [REDACTED] utónevű közös gyermekük született, akinek az elhelyezésevek kapcsolatos az alkotmányjogi panasz.

2. Naturális tények a konkrét perben

A gyermekelhelyezés körében a jogszabályok és a bírói gyakorlat, valamint az alkotmánybírósági eljárás körében elfogadott gyakorlat szerint releváns bizonyítási kérdések az alábbiak voltak:

- Az anya (indítványozóval ellenérdekű fél) családjában már több öngyilkossági kísérlet volt, így az ő (az anya) édesanyja, ő maga, és [REDACTED] [REDACTED] evű (a nem az indítványozótól származó) gyermeke is több öngyilkosságot kíséreltek meg.
- Az anya dühkitörései miatt állandó pszichológiai kezelés alatt áll és ez volt a helyzet a pertartam alatt is.
- A Felek (a szóban forgó anya és az indítványozó) élettársi kapcsolatának megromlását és megszakadását követően (2011. 05. 5.) az indítványozó a közös gyermek gondozásában napi szinten vett részt, majd az anya külföldre távozása és új élettársi kapcsolatának kezdetét követően a közös gyermek tartósan (éves szintet meghaladóan) az indítványozó gondozásába került.

Érdemi **megjegyzés**: a gyermek érdekeit szem előtt tartva, a pszichésen terhelt és gondozás alatt lévő anya magatartása miatt az indítványozó a **saját** külön tulajdonú lakásából önként **távozott** el, csak azért, hogy így a **gyermek közvetett gondozását elláthassa**, mégpedig **napi szinten**. Ez az indítványozónak horribilis összegű anyagi megterhelést jelentett, de ezt a perben sem érvényesítette, most sem kívánja érvényesíteni, mert mindennél fontosabb volt számára hogy a védtelen 2 éves kisleány felügyeletét az öngyilkosságot produkáló anya és a hasonlóan, - saját vér szerinti apja szerint is – drámai pszichés állapotban lévő ugyancsak öngyilkossági kísérleteket produkáló, hasonlóképpen **kiskorú** mostohatarstvér mellett a nap mindazon percében, mikor a pszichésen terhelt anya ezt nem akadályozta meg.)

- 2011. szeptemberében a felek nem közös kiskorú gyermeke önveszélyes pszichés problémák miatt Egerben lévő lakóhelyükről a [REDACTED] [REDACTED] Gyermekkorházba került Budapestre. Ekkor az anya a közös gyermeket pro forma is az indítványozóra bízta. Ettől kezdve a közös gyermek (az ekkor alig két éves [REDACTED] folyamatosan az indítványozónál volt a másodfokú bíróság döntéséig. Az ellenérdekű félnek az indítványozó minden szinten biztosította az érintkezést a gyermekkel, de a tényekhez tartozik, hogy ezt időszakosan az ellenérdekű nem is igényelte, mivel külföldre távozott és már szinte pár héttel a kapcsolat megszűnése után új párkapcsolata lekötötte. Ez még nem lett volna gond, de az állandó “vándorköltözések” miatt az ellenérdekű, ha akarta volna, akkor sem tudta volna ellátni a pici lány gondozását. (Erre peradatok vannak.)
- 2011. októberében mindkét fél kereseti kérelmet terjesztett elő az ekkor 2 éves közös gyermek nála történő elhelyezése iránt.
- A per tartama alatt a gyermek **mindvégig az indítványozó gondozásában volt**, azzal, hogy az indítványozó a kapcsolattartást az ellenérdekűnek biztosította.
- A másodfokú bíróság - az ilyen ügyekben szokatlanul hosszan elhúzódó (1 éves pertamaot jogorvoslati jelentő) - fellebbezési eljárás alatt sem látta indokoltnak az indítványozó gondozásából elvenni a gyermeket, noha az ellenérdekű félnek már a fellebbezésben volt ilyen irányú kérelme.

3. Az alapjogi kérdés anyagi jogi alapjai

- A másodfokú, döntésében a bíróság a status quot az első fokú döntést szentesítve – tartalmi indokolás nélkül – megváltoztatva, a közös gyermeket az indítványozóval ellenérdekű perbeli félnél helyezte el.
- A per során az indítványozó perbeli ellenérdekű fele nem járult hozzá a korábban, a családdal foglalkozó [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] pszichológus kihallgatásához, s nem adta meg a titoktartás alóli felmentést.
- Így a bíróság a bizonyítási eljárásból mellőzte az egyetlen releváns szakértői bizonyítást, minek folytán a perben 2- 4, éves közötti, ma mindössze **5 éves kiskorú fizikai biztonságára, pszichikai fejlődésére vonatkozóan rendkívül kockázatos, a kiskorút napi szinten fenyegető következményekkel járó, szakmailag is hibás, megalapozatlan és téves döntést hozott, amely sérti a kiskorú kiemelt alkotmányos védelmére vonatkozó alaptörvényi követelményt és diszkriminatív is.**

vevő határozatnak kell születnie. Így tehát a titoktartás korlátozására vonatkozó házassági perekben irányadó kivétel, a házasságon kívül született gyermek elhelyezésénél irányadó bizonyítás körében is alkalmazandó. Jelen esetben az anyát több alkalommal kezelő pszichológus értékes adatokkal tudott volna és tud szolgálni a felperes gyermeknevelési alkalmassága tekintetében.

- Az alapjogi probléma, hogy ez csupán egyedi döntés, s ötletszerűen követett vagy nem követett bírói gyakorlat, és erre jogot alapítani ismét csak nem lehet. Ugyanakkor – s ez már alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés és az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele – utalok arra, hogy az **indítványozó személyes sérelmén túl, a jelen ügyben tanúsított bírósági eljárások felelőtlensége folytán a gyermek jogai és érdeke tartanak igényt alkotmányossági védelemre. Ezt nem lehet nem kellő súlyú alkotmányossági alapnak tekinteni.** Ebben az esetben az Alkotmánybíróság valóban az utolsó lehetséges fórum, ahol legalább részben visszafordítható a gyermekre nézve kedvezőtlen folyamat és veszélyhelyzet.

- **Alkotmányjogi panaszról lévén szó,** – konkrét – sérelmünk körében itt is megismételjük a perbeli hivatkozásunkat: A Pp. e vonatkozású rendelkezéseinek alkalmazását nem határozhatja meg egy "fejezetcím", hiszen az merőben csak formális alapon a jogszabály része. Odáig különösen nem juthatunk el, hogy azért nem alkalmazunk egy – az általános rendelkezések között helyet foglaló jogszabályt – mert a speciális rendelkezések fejezetcíme különbséget tesz a házasságon belül született gyermek, és a házasságon kívül született gyermek között. Ha ugyanis eme formalista alapon járunk el, a házasságon belül született gyermeket érintő bizonyítás szélesebb körben és korlátozástól mentesen történhet, de a **házasságon kívül született gyermek teljes egészében – életét veszélyeztetve is – kockázatnak tehető ki.**

II.

1. A bíróság eljárásában nyoma nincs annak, hogy alkalmazta volna az Alaptörvény R) cikkét, és figyelembe vette volna az Alaptörvény L) cikkének követelményeit. Ez a rendelkezés ugyanis feltételezi, hogy a **gyermek mindenképp felett álló érdekéről** szóló, a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt egyezmény kihirdetéről szóló 1991. évi LXIV törvény szellemeiben való jogértelmezést, az az annak megfelelő eljárást. (Ennyiben érinti az indítvány az Alaptörvény, korábban már megmagyarázott Q cikkét.)

Ennek az egyezménynek a lényege, hogy a gyermekek között világviszonylatban sem lehet diszkrimináció, és a diszkrimináció általánosan tilalmát, valamint a törvény előtti egyenlőséget az Alaptörvény is tartalmazza. Az Egyezmény nem másról szól, minthogy a bíróság nem tehet különbséget gyermek- és gyermek között. A 2. cikk szerint az államok kötelessége minden, a joghatósága alá tartozó gyermek jogainak **megkülönböztetés nélküli** védelme.

2. Az Alaptörvény II. Cikke szerint az emberi méltóság sérthetetlen. Ennek része a gyermekek emberi méltósága is. Ugyanezen cikk kimondja minden ember jogát az élethez és emberi méltósághoz való védelemre.

A kiskorú gyermek védelmét a szülő hivatott ellátni elsődlegesen, különös tekintettel az Alaptörvény L) cikkére. Ha egyik szülő nem alkalmas erre -akkor alapjogi szinten is a másik szülőnek helyt állnia helyette. Ha valaki ezt nem fontolta meg a gyermek jólétének, az nem mentesíti őt alapjogi kötelezettségei alól, de **a jognak sin**

értelmezése, hogy az erre alkalmas szülőt megakadályozza a védelem kiteljesítésében, a bíróság pedig főleg nem hozhat olyan döntést, hogy az alkalmas szülőt megakadályozza ennek ellátásában.

2.1. Alkotmányjogi panaszban helye van annak kifejtésének, hogy jelen esetben a bíróság éppen az Alaptörvény R) cikkével szemben és az imént felhívott, az emberi méltósághoz való jog ellenében járt el.

2.2. A szülőnek az L) cikk alapján igenis joga a gyermek minden irányú védelme, és ha valaki ettől fosztja meg, lett légyen az bíróság, akkor az a II. Cikket sérti.

2.3. A Gyermekek meg az Alaptörvény XVI cikk (1) bekezdése, valamint a hivatkozott nemzetközi egyezmény alapján az a joga, hogy a szülője biztosítsa neki a szellemi, fizikai, erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelmet. És ha erre egyik szülő nem alkalmas, ezt – kérdés nélkül – a másik szülőnek kell biztosítani. A bíróság pedig egy gyermekelhelyezési perben végleg nem jogosult arra, hogy az erre alkalmas és kész, képes szülőt megakadályozza az alaptörvényi feladatainak teljesítésében. Ilyen döntést nem hozhatott volna ebben az ügyben sem, mert akkor az R) és 28. cikk szerinti feladatát megszegve járt el.

3. A diszkrimináció tilalmát az említett Gyermekegyezmény is kimondja, de ez egyenesen következik az Alaptörvény rendelkezéseiből is.

3.1. A **diszkrimináció tilalmába** ütközik minden olyan megkülönböztetés, amely gyermek- és gyermek és gyermek között azon az alapon tesz különbséget, hogy házasságon kívül vagy belül született-e. Magyarországon ilyen kérdést egyszerűen nem lehet feltenni, amikor a gyermekek 47 %-a élettársi kapcsolatból születik. **Magyarország demokratikus, civilizált állam**, amely egyszerűen **nem tehet különbséget** jogilag korlátozott egyének között aszerint, hogy – elhatározásuktól függetlenül – milyen közegbe születtek, vagy hol élnek. Egyformán kötelessége gondoskodni az államnak minden gyermekről és a jog, vagy a bírói gyakorlat semmiképpen nem tehet különbséget ezen az alapon kiskorúak között. **A bíróság ebben az esetben ezt is figyelmen kívül hagyta, tehát döntése, kizárólag ezen az alapon sem állhat helyt, az megsemmisítésre ítéltetett, mert az R) cikk szerint nem vette figyelembe, az Alaptörvény II. XV., XVI. Cikkei szerinti ALAP jogot.**

3.2. Semmilyen eltérés nincs az Alkotmánybíróság korábbi és jelenlegi gyakorlata között a tekintetben, hogy a diszkriminációval kapcsolatos rendelkezések körében az azonos csoportba tartozók között lehet értelmezni az alkotmányos rendelkezéseket. Erre figyelemmel nem kívánom részletesen ismeretni a vonatkozó gyakorlatot még az indokoláskörében sem, de kérem, hogy azt tekintse a T! Testület irányadónak.

Jelen esetben gyermek és gyermek közötti összehasonlításról van szó. Arról van szó ténybelileg, hogy a házasságon kívül született gyermekek az Alaptörvénynek az indítvány bevezető rendelkezésében felhívott rendelkezési szerint egy csoportba tartoznak-e vagy sem a házasságon belül született gyermekekkel, akkor, ha a II. Cikk szerinti méltóságukról, élethez, emberi méltóságukhoz való jogukról van szó.

Az indítványozó szerint igen. Ha pedig igen, akkor a jog nem írhat elő eltérő bizonyítási szabályokat egy, az elhelyezésükre vonatkozó perben sem és nem létezik, hogy a konkrét jogszabályhely értelmét a bíróság aszerint határozza meg, hogy a nem jogi rendelkezést jelentő (mondjuk úgy: tartalomjegyzék/tárgymutató szerinti) rendelkezések formálisan mire vonatkoznak. Van erről szóló korábbi alkotmánybíróági döntés, melyet azért nem idézek, mert a IV. Alaptörvény módosítást követően kialakult gyakorlat még nem erősítette meg. (A IV. Alaptörvény-módosítás körében a szócséplést elkerülendő) a kontextuális értelmezés körében fejt ki az indítványozó az álláspontját.

4. Nem kerülhető meg az Alaptörvény kontextuális és konjunktív értelmezése sem jelen indítvány körében. Ennek lényegét a jogbiztonsághoz való jog, az L) cikk, valamint a diszkrimináció tilalma összefüggései alapozzák meg.

4.1. Az indítványozó áttekintette az "új gyakorlatot" és érvelését erre figyelemmel fejt ki.

4.2.1. Az indítványozó ismeri az Alkotmánybírósnak az Alaptörvény jogbiztonság elvét deklaráló rendelkezésre vonatkozó azon tételét, hogy a jogbiztonsághoz való jog nem alapjog. Ezt gyakorlatot az Alkotmánybírósnak az Alaptörvény hatályba lépését követően is fenntartotta [3268/2012. (X. 4.) AB végzés]. Ugyanakkor a tisztességes eljáráshoz és tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot az Alaptörvény rögzíti, s ezek tartalma az Alkotmánybírósnak jelenlegi gyakorlatában nem tér el a korábbi irányvonalától, sőt – a 6/2013. (III. 1.) AB határozat tartalmát figyelembe véve ez, némiképp megerősödött. Ennek keretében viszont az Alkotmánybírósnak – a tisztességesség körében – értékeli a jogbiztonság sérelmét is, mert a törvények rendelkezési alkalmazásában alappal bízó érintett a hatóságok és a bíróság mulasztása vagy téves jogértelmezése miatt sem kerülhet abba a helyzetbe, hogy eljárási jogai gyakorlásában sérelmet szenvedjen. Ez ugyanis a kiszámítható jogalkalmazás követelményét sérti.

4.2.2. Jelen esetben gyakorlatilag nem tették lehetővé az indítványozó eljárási jogainak gyakorlását. Egyszerűen elmulasztották mind a panaszos, mind a gyermek érdekeinek figyelembe vételét.

4.2.3. Az Alkotmánybírósnak a – IV Alaptörvény-módosítással nem érintett – 3068/2013. (III. 14.) AB határozatában és 7/2013. (III. 1.) AB határozatában a jogállamiság, jogbiztonság, tisztességes eljárás körében fenntartotta korábbi határozatainak releváns lényegét. A 3068/2013. (III. 14.) szerint: „Az Alkotmánybírósnak már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította – és ma is irányadónak tekinti –, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. „A jogbiztonság az állam – és elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.” (ABH 1992, 59, 65.). A jogbiztonság megköveteli, hogy 'a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.' [26/1992. (IV. 30.) AB határozat]. Az 1160/B/1992. AB határozatában az Alkotmánybírósnak arra mutatott rá, hogy 'a jogalkalmazás általános és elvont módon megfogalmazott jogi normák konkrét, egyedi esetekre való vonatkoztatása. Ennek során minden jogszabály értelmezésre szorul még akkor is, ha annak problémamegoldó, alkotó jellege elmosódott, az értelmezési művelet más korábbi jogszabályértelmezésekre támaszkodva rutinná vált. [...]"

4.2.4. A 7/2013. (III. 1.) AB határozatában a **kontinuitást** az alábbiak szerint erősítette meg: „Az eljárás tisztességének alkotmányos követelményrendszerét a 2011. december 31-éig hatályban volt Alkotmány 57. § (1) bekezdése úgy fogalmazta meg, hogy 'a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.' A tisztességes eljárás alkotmányos előírásának lényeges tartalmát tekintve 2012. január elsején hatályba lépett Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a korábban hatályban volt Alkotmány 57. § (1) bekezdésével azonosan rendelkezik, amikor kimondja, hogy 'mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.' A 22/2012. (V. 11.) AB határozat úgy fogalmaz, hogy az 'Alkotmánybíróság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges. [...] Az egyes intézményekről, alapelvekről és rendelkezésekről kialakított értelmezése a határozataiban található meg.

Az Alkotmánybíróságnak azokra az alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó megállapításai, amelyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően, érvényesek maradnak.' (Indokolás [40]–[41]) Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) foglalta össze. Az Abh.-ban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.] is megerősítette és gyakorlattá formálta. Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. **A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.** A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgál

(II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.]. Az Alkotmánybíróság ezt a követelményt első ízben a 39/1997. (VII. 1.) AB határozatában, a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzésével összefüggésben úgy fogalmazta meg, hogy '[a] közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja.' (...) A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbíráhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is. Az így felfogott érdemi elbírálassal nem áll ellentétben, hogy a bíróság a határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasítja. Azok a jogszabályok, amelyek kizárják vagy korlátozzák azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétesek az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével. Ebből az okból nem csupán az a jogszabály lehet alkotmányellenes, amely kifejezetten kizárja a jogkérdésen túlmenő bírói felülvizsgálatot, vagy annak a közigazgatási mérlegeléssel szemben olyan kevés teret hagy, hogy az ügy megfelelő alkotmányos garanciák közötti érdemi "elbírálásáról" nem beszélhetünk, hanem az olyan jogszabály is, amely az igazgatásnak korlátlan mérlegelési jogot adván semmilyen jogszerűségi mércét nem tartalmaz a bírói döntés számára sem."

5. Jelen ügyben a bíróság nem követte azokat a nemzetközi egyezményekben lefektetett elvi jelentőségű követelményeket, amelyek az ügy, azaz a **személyesen érintett** indítványozó keresetének érdemi vizsgálatát lehetővé tették volna. Itt tehát nem arról van szó, hogy a bíróság mérlegelt volna egy helyzetet, s hozott volna a bizonyítás eredményének megfelelő döntést, hanem arról, hogy **elhárította a döntéshozatalt** egy téves – eljárásjogi értelmezés – alapján. Ezzel megsértette az Alaptörvény R) cikkét is, mivel nem tartotta be a jogszabályok kötelező rendelkezéseiben foglaltakat. Itt van annak jelentősége, hogy a bíróságnak a kérelmeket, illetve a hatósági döntéseket – azok felülbírálatakor – **tartalmuknak** megfelelően kell elbírálni. A bíróság lényegében nem végezte a feladatát, mert merőben formai alapon viszonyult markáns tartalmi kérdéshez. Ennek folytán fel sem vett semmilyen – az ügy érdemi eldöntésére alkalmas – bizonyítást és ezzel megalapozta az alkotmányos rendelkezésekkel és elvekkel és s nemzetközi joggal ellentétes **diszkriminációt**.

5.1. A 7/2013. (III. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette azt is, hogy Alkotmánybíróság az új, alaptörvényi szintű feladatának, a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatakor az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének elemeit alkotmányos mérceként veszi figyelembe.

5.2. A tisztességes eljárás követelményével a legélesebben szembemegy, a bíróság érdemben nem is bírálja felül a döntést, s így eleve ellehetetleníti az érintett alapjogait is érintő helyzetek és verdiktek érdemi felülbírálatát. Jelen esetben a jogerős döntést hozó bíróság érdemben bele se ment a PP. Hivatkozott szakaszának vizsgálatába, ahogy az Alaptörvény rendelkezéseibe sem, és negálta az az **Alaptörvény R) cikkében** foglaltakat. Ezzel olyan döbbenetes diszkriminációt hozott létre, amely jelenleg olyan sérelmet okoz az indítványozóknak, amelynek révén folyamatosan sérelmek

érik és pénzben ki nem fejezhető módon – sérülnek, mind az indítványozó, mind az általa felősségviseeléssel érintett kiskorú jogai.

A kifejtett összefüggésekre tekintettel ismételen indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság a támadott döntés alaptörvény-ellenességét a kérelemben foglaltaknak megfelelően állapítsa meg. Megismételjük: Jelen esetben ténylegesen egy öt éves gyermek élethez, emberi méltóságához való van szó, aki egy téves és alaptörvény-ellenes döntés következtében három permanens öngyilkos (anya, nagymamam, idősebb, kk. testvér) környezetében “nevelkedik”. Furcsa dolog az élethez való jog: de minden esetre az indítványozó szerint az is, ha valakit predesztinál a környezete az élet tiszteletének hiányára. Ilyesmiért egy kk. nem felelős, de azok, akik a lehetőség ellenében onnan nem mentik ki, felelősek. Így az alkotmánybírák is.

Budapest, 2014. december 18. (az indítvánnyal érintett kk. ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ apja. ██████████ ██████████ esetében ez is van olyan fontos, mint az a körülmény, mikor az AB “Szent András” napjával tekintette meghozottnak a határozatát.)

